METODY NUMERYCZNE – LABORATORIUM

Zadanie 5 – Implementacja metody aproksymacji

Opis rozwiązania

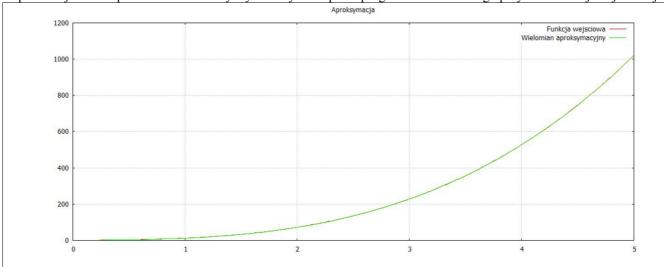
W zadaniu zastosowano metodę opartą o wielomiany Laguerre'a postaci $L_n(x) = \sum_{k=0}^n \frac{(-1)^k}{k!} \binom{n}{k} x^k$. W przypadku tych wielomianów mamy do czynienia z przedziałem całkowania $[0; +\infty)$ co zostało zachowane dzięki użyciu kwadratury Gaussa, w celu obliczenia potrzebnych współczynników λ_k Współczynniki te pozwalają na wyznacznie wielomianu interpolacyjnego k-tego stopnia w postaci $y(x) = \sum_{i=0}^k \lambda_i L_i(x)$.

Algorytm metody prezentuje się następująco:

- 1. Dla zadanego stopnia wielomianu aproksymującego, oblicza się kolejne wartości współczynników λ_k zgodnie ze wzorem $\lambda_k = \int\limits_{0}^{\infty} f(x) L_k(x) e^{-x} dx$, gdzie f(x) jest aproksymowaną funkcją.
- 2. Zgodnie ze wzorem należy wyznaczyć współczynniki wielomianu aproksymującego, w celu wyliczenia jego wartości metodą Hornera.
- 3. Błąd aproksymacji określony jako pole między wykresami funkcji wejściowej i wielomianu aproksymującego i obliczany zgodnie ze wzorem $E = \int\limits_0^\infty |f(x)-y(x)|e^{-x}dx$.

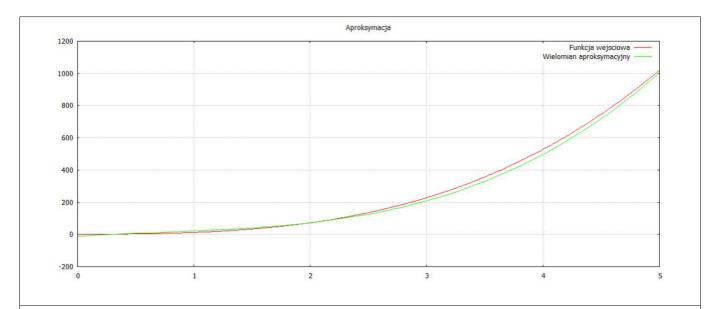
Wyniki

W poniższej tabeli zaprezentowane zostały wyniki uzyskane przez program dla konkretnego przykładu funkcji wejściowej.

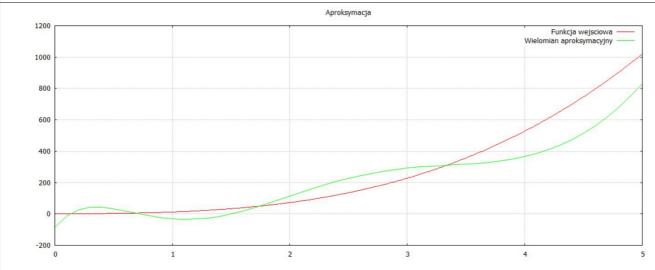
Funkcja: $8x^3 + 4x + 0.25$

Liczba węzłów: 4; Zakres: [0, 5]; Stopień wielomianu: 3; Błąd aproksymacji: 0.002 Należy użyć wielomianu co najmniej *n*-tego stopnia w celu aproksymowania wielomianu *n*-tego stopnia

Funkcja: $8x^3 + 4x + 0.25$

Liczba węzłów: 5; Zakres: [0, 5]; Stopień wielomianu: 3; Błąd aproksymacji: 7.5177 Zbyt duża ilość węzłów może nie dać odpowiedniego wyniku. Wynika to z charakterystyki metody całkowania z użyciem kwadratury Gaussa i pewnej niedokładności dla wyższych węzłów.

Funkcja: $8x^3 + 4x + 0.25$

Liczba węzłów: 5; Zakres: [0, 5]; Stopień wielomianu: 10; Błąd aproksymacji: 43.67 Z powodu ograniczeń metody całkowania z użyciem kwadratury Gaussa, rozbieżności pojawiają się przy podaniu zbyt dużego stopnia wielomianu aproksymującego.

Wnioski

- Ilość węzłów wpływa na wartości współczynników λ_k co wpływa pośrednio na postać wielomianu aproksymującego. Mogą pojawiać się rozbieżności wynikające z ograniczeń metody całkowania z użyciem kwadratury Gaussa.
- Dla funkcji będących wielomianami użycie co najmniej n węzłów zapewnia nałożenie się wykresu wielomianu aproksymującego z aproksymowanym wielomianem n-tego stopnia.
- W trakcie realizacji programu, pojawiły się problemy dokładnością aproksymowania funkcji trygonometrycznych. Takie funkcje lepiej jest aproksymować wielomianami trygonometrycznymi.